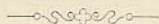

På Borgbacken

den 20 Augusti 1899.

Lyss, hör hur' furornas sakta sus
ur vittrade vallars höjder,
Lyss, hör hur' böljan ur borg—åns brus
manar forndags faror och fröjder:
De stilla hviska om svunnen tid,
då hjälmar och långa lansar
med våld och blod sådde korsets frid
bland vildskog med hedna skansar.

Se bort mot domkyrkans hvita hvalf
mot rynderna ödmjukt höjda,
dröm tyst om dagar då templet skalf
af bön från i andakt böjda,
som tåligt trälät trots frost och svält
för Nylands fattiga slätter,
där gröna ängar och rika fält
nu le i sommarens nätter.

I seklets gryning, i blodig dag
på borg—åns vänsälla stränder
i kamp för rätt och för trampad lag
ses landets tankfulla ständer:
så blicka ömt mot de stumma tak,
hvarunder i tunga stunder
för Finlands framtid vid stridens brak
slogs starka, stenfasta grunder.

På andra stranden döljs skaldens stoft
bland rosor i jordens gömma,
och friska fläktar af sällsam doft
från kullen emot oss strömma:
stark klingar fänrikens maningsröst
till värn för fädernehdydda,
starkt flammar hoppet i våra bröst
att fädrens arf kunna skydda.

Alt hvad vi äga från flydda dar
låt oss med kärlek bevara,
ty blott vi bygga på grund som var
ej då oss höfves bevara
att duka under, då stormvåg slår
och skummet skymmer vårt öga,
snart solljus följer i stormens spår;
dess kraft blir slagen till föga.

Från skärgårdsklippa och insjöstrand
vi stå i tabrika leder
med eld i tanke och barm i brand
för hem, för sanning och heder.
O låt oss höja i festens stund
ur glada, dådfulla sinnen
i furomkransade borgens lund
ett lefve för gamla minnen
och låt oss höja från fädrens rund
i varma feststämningsslöden
ett hoppfullt lefve ur hjärtans grund
för Finlands framtida öden.

I. S.

Borgå, Tryckri- & Tidn. A.-B. 1899.

I. S. = Ivar Loöderström